

MÖTTETERADE VARAKAMBER

SAKJA PANDITA

tiibeti keelest tlk L. Mäll

Mida rohkem halb inimene saab rikkusi, seda halvemaks ta muutub. Kui palju me ka ei püüaks peatada mäest allavoolavat vett, ta tahab ikka alla voolata.

Suur on tühiste teadmistega inimeste kõrkus. Kui nad aga targaks saavad, siis elavad nad vaikselt. Väikesed mägijõed on alati kärarikkamad kui avar meri.

Õilis uurib oma vigu, tühine aga otsib neid teistes. Paabulind uurib iseenda keha, öökull aga ennustab halba teistele.

See, mis teeb ühele head, võib teisele hoopis halba teha. Kui kumuda õis avaneb kuu tõustes, siis lootose õis sulgub.

Vältige halvaloomulisi, isegi kui nad on andekad. Kuigi mürgine madu võib oma pähe panna krooni, ei taha keegi teda oma rinnale võtta.

Kuigi maailmas on palju halba, tuleb kõige rohkem karta siiski halba inimest. Muust halvast võib jagu saada, kui aga püüda jagu saada halvast inimesest, võib tabada hukatus.

Kui juhtud üllast nägema seal, kus kurjad on halba teinud, väldi teda. Kui madude seas nähaksegi kuldahelat, põgenetakse ometi.

Ohjeldamata loomusega inimesed võtavad käsile sadu toiminguid, kuid ei vii ühtegi lõpule. Nad on otsekui mööda küla ringihulkuvad vanad koerad.

Sõbrutsege ja tülitsege suurte inimestega, mitte kunagi aga tühistega. Kaubelda tuleb kalliskividega, mitte mürgiga.

Leebusega võidetakse leebeid ja leebusega võidetakse julmi. Targad ütlevad, et kui leebus täiustab kõike, on ta terav relv.

Kas on targal mõtet viibida seal, kus ei austata voorusi. Kas on mõtet kaubitseda kristalliga seal, kus seda kasutatakse tulekivina.

Lähikond toob vägevatele rohkem kahju kui vaenlased. Kes muu saab süüa lõvi, kui mitte tema kehas elav uss.

Kui te soovite vaenlasele kahju teha, täiustage end. Vaenlane põleb siis kadedusleegi tuhaks, teie aga kogute voorusi.

Algul pole teada, kes on vaenlane, kes sõber. Kaudu seisnud toit muutub mürgiseks. Targalt valitud mürki saab aga kasutada ravimiks.

Tark püüab vältida inimest, kes räägib võõrastele seda, mida ei ole vaja, olgu see siis tõde või vale.

Kõik sõltumatud on õnnelikud, kõik sõltuvad kannatavad. Teistega suhtlemine on tüli aluseks. Tootusvande andmine tähendab enda kammitsemist.

Ülemäärane armastus põhjustab tülli. Siin maailmas tulevad lahkkelid suurelt osalt just ühendusest endast.

Oma vara annetav rikas, alandlik tark, madalat hästi kohtlev kõrge – need teevad teistele rõõmu ja endale head.

Kuigi vooruslikul võib vigu olla, püüdke siiski temaga ühenduses olla. Kuigi vihma võib ka tuppa sadada, teeb ta ometi inimestele rõõmu.

Lihtsameelsete sõbralikkus ja vaenulikkus avalduvad otseste märkide kaudu. Salakavala sõbralikkuse ja vaenulikkuse märgid on ümber pööratud. Kui vana koer naeratab, tähendab see head, kui aga surmajumal naeratab, näitab see, et ta kavatseb tappa.

Isegi kui vaenlane räägib usaldustäratavalt, ei maksa teda usaldada. Kurg ja kass püüavad oma ohvreid tappa elegantselt.

Kes oma jõudu ja osavust liiga tarmukalt kasutab, teeb ettevalmistusi oma surmaks. Enamik lahinguväljal langenuist on tugevad ja osavad.

Toetuge neile, kes on endas täiustanud kõiki voorusi, muidu saate sõpradeks alatuid. Kann on kas vett täis, või kui mitte, siis on teda kerge tühjaks valada.

Kui sügavale viletsusse ka üllas ei langeks, ei söö ta alatusega segatud toitu. Kuigi lõvi on näljane, ei haka ta ometi sööma okset.

Rumal rõõmustab, kui saab varandust. Tark rõõmustab, kui saab kõigest lahti. Kui pidalitõbine end kratsib, tunneb ta mõnu. Tark aga tunneb pidalitõve ees hirmu.

Inimesed ihkavad pikka elu, tunnevad aga hirmu vanaduse ees. Karta vanadust ja siiski ihata pikka elu – see on rumalate komme.

Kas on siin kedagi, keda poleks tabanud õnnetus? Kas on keegi igaveseks õnnelikuks jäänud? Rõõm ja kannatus vahelduvad nagu suvi ja talv.

Inimesed otsivad vigu suures isiksuses, madalad neid ei huvita. Põhjalikult uuritakse ju lihvitud kalliskivi, mitte puuhalgu.

Kerge on täita jalajälge veega, kerge on täita aaretega väikest karpi, kerge on väike põld täis külvata – rumal rahuldub vähese tarkusega.

Rumalad hindavad ahvitaltsutajat rohkem kui tarka. Ahvitaltsutajale annavad nad toitu ja raha, tark aga lahkub tühjade kätega.

Rumal kuulutab oma väärtusi suu läbi, tark aga peidab oma väärtused sisemusse. Õlekõrred ujuvad vee peal, kalliskivi aga vajub sügavusse.

Kuigi üllas võib olla vihane, saab teda austusavaldustega rahustada. Kui aga austada madalat, siis muutub see veel jõhkramaks. Kuigi kuld ja hõbe on kõvad, saab neid sulatada. Kui aga püüda sulatada koerasitta, siis ei tule sellest muud kui paha haisu.

Kurjad võivad ühe hetkega hävitada väärtused, mille suured on vaevarikkalt loonud. Rahe võib ühe hetkega hävitada vilja, mille talupoeg on suure vaevaga üles kasvatanud.

Kui teil on mõned head omadused, pole aga üllust, siis need head omadused hävitavad teid. Pärlkarbid hävivad just pärlite tõttu.

Peened aroomid koerale ja seale, põlev lamp pimedale, hörk toit kõhuhaigele, sügav õpetus rumalale – kas on sellel mõtet?

Igal asjal on oma koht ja iga asi tuleb panna oma kohale. Peaehet pole mõtet panna jala külge ja pükse pähe.

Kuigi arukas mees mõistab kõike ise, suhtub ta austusega tarkade ütlustesse. Kuigi kalliskivi on ilus, on ta väärtus enne lihvimist väike.